

Починаємо читати

КАЗКИ

Začínáme číst

POHÁDKY

Розповідає Маріє Тетоурова
Ілюструвала Едіта Пліцкова

FRAGMENT

ДВОВОМНЕ ВИДАННЯ

Počinaemo čitati

Kazki

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Marie Tetourová

Počinaemo čitati – Kazki – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Починаємо читати

КАЗКИ

Зацінаме číst

POHÁDKY

Розповідає Маріє Тетоурова

Ілюструвала Едіта Пліцкова

Vypráví Marie Tetourová

Ilustrovala Edita Plicková

FRAGMENT

Про Червону Шапочку

В одному селі жила разом з матусею дівчинка, та така гарненька, ніби з картинки. Вона носила червону спідничку, червоні туфельки, а на голові червону шапочку.

Тому усі її так і прозвали – Червоною Шапочкою.

Одного дня матуся приготувала кошечок, повний різних смаколиків. У серветку вона загорнула пиріг, поклала пляшку вина та великий букет.

O Karkulce

V jedné vesnici žila s matkou holčička hezká jako obrázek. Nosila červenou sukýnku, červené střevíčky a na hlavě červený čepeček. Proto jí všichni říkali Červená Karkulka.

Jednoho dne nachystala maminka košíček plný dobrot. Do ubrousku zabalila bábovku a cukroví, přidala láhev vína a velikou kytici.

«У бабусі сьогодні свято, тож біжи її привітати,
Червона Шапочко.

Але будь обережною, коли підеш через ліс – дивись,
нічого не загуби та ні з ким не розмовляй», – прощалася
матуся з дівчинкою.

Червона Шапочка вирушила до бабусі знайомою
стежиною. Щоб їй краще йшлося, почала співати на
повні груди. Її пісня приманила злого та хитрого вовка.

«Ой, чую-чую запах солоденького. Де ж це воно, хто
мені скаже?» – вискочив із заростів на стежину вовк.

Червона Шапочка злякалася, але кошичок зі
смаколиками не відпустила...

Тоді вовк спробував підлеститися ще раз. «На схилі
у чорному-чорному лісі тебе зможе захистити тільки
вовк», – говорив він люб'язно та потихеньку підбирався
до дівчинки.

Чимчикував разом з нею покійно, мов пес, тож страх
у Червоної Шапочки потрохи зникав.

Так собі говорили-балакали, і вовк дізнався про хатину
за лісом, стару бабусю та свято, яке вона планує
відзначити.

Вовк чітко знав, чого хоче, тож хутко з дівчинкою
попрощався.

„Babička má dnes svátek, půjdeš jí gratulovat, Karkulko. Cestou přes les buď opatrná! Nic neztrať a s nikým se nezastavuj,“ loučila se s holčičkou maminka.

Karkulka se pustila známou pěšinou za babičkou. Aby se jí lépe šlapalo, zpívala si z plných plic. Písnička přilákala zlého a lstivého vlka.

„Čichám, čichám cukroví. Kde je, kdo mi odpoví?“ vyskočil vlk z houští na cestu.

Karkulka se lekla, ale košík s dobrotami nepustila...

Vlk to zkusil jinak. „V černém lese pod strání jenom vlk tě ochrání,“ hovořil vlídně a přidal se k děvčátku.

Ťapkal vedle ní poslušně jako pes a Karkulka se ho přestávala bát.

Povídali si a vlk se dověděl o chaloupce za lesem, staré babičce i svátku, který bude slavit.

Vlk věděl, co potřeboval, a rychle se s holčičkou rozloučil.

Випередив її та вже стукав у двері хатини. Як тільки бабуся відкрила двері, він широко відкрив свою пащеку та проковтнув стареньку. Опісля уместився на її ліжку та вкрився покривалом. Одягнув її нічний чепець та великі окуляри якраз у момент, коли Червона Шапочка стояла біля порогу. Від здивування вона стояла з відкритим ротом, адже не могла впізнати свою бабуся.

«Підійди ближче, дитя моє миле, бо я погано бачу через ці окуляри», жалівся вовк тоненьким голосочком.

«Ох, бабуся, а що з вами сталося? Чому у вас такі великі очі?» – зітхнула дівчинка.

«Великі очі більше бачать – таких очей немає ні в кого!» – відповів вовк.

Червона Шапочка

спідничка

пиріг

кошичок

бабуся

вовк

очі

окуляри

вуха

Červená Karkulka

sukýnka

bábovka

košíček

babička

vlk

oči

brýle

uši

Předběhl ji a už ťukal na dveře chalupy. Jak babička otevřela, doširoka rozevřel tlamu a stařenku spolkl. Hupnul do její postele a zachumlal se do peřin. Nasadil si noční čepec a velké brýle právě v okamžiku, kdy Karkulka stála ve dveřích. Otevřela údivem pusou. Svoji babičku nepoznávala.

„Přistup blíže, dítě milé, špatně vidím přes ty brýle,“ skuhral vlk tenkým hlasem.

„Ach, babičko, co se vám stalo? Proč máte tak velké oči?“ vydechlo děvčátko.

„Velké oči více vidí – a nemá je nikdo z lidí!“ zněla odpověď.

«А чому у вас такі великі вуха?» – знову дивувалася дівчинка.

«Бо всі звуки, непослуху, вловить лише велике вухо!» – буркнув вовк, якому вже це розпитування значно набридло. Коли дівчинка запитала втретє, чому має такий великий рот, він вискочив з ліжка.

«А чому паща як пропаща? Правильну відповідь ти от-от дізнаєшся!» – викрикнув вовк і вмить проковтнув дівчинку разом із кошиком. Потім розвалився на ліжку і ситий нарешті заснув.

У той час повз проходив мисливець, який одразу помітив, що щось не так.

Хата порожня, бабусі з онукою не видно. А де ж ті смаколики від матусі, яка надіслала їх бабусі в честь свята?

Та все стало на свої місця, як тільки мисливець угледів сплячого вовка.

Червона Шапочка разом з бабусею точно знаходяться у його нутрощах!

Мисливець без вагань розпорів гострим ножем черево вовка зверху до самого низу.

паща

tlama

дівчинка

holčička

мисливець

myslivec

„Proč máte tak velké uši?“
divila se opět Karkulka.

„Všechny zvuky, neposluch, zachytí jen velké ucho!“ zavrčel vlk, který měl toho vyptávání právě dost. Když se holčička zeptala potřetí, proč má tak velká ústa, vyskočil z postele.

„Proč je tlama jako brána?
Odpověď si hledej sama!“

zařval vlk a vmžiku spolkl

Karkulku i s košíkem.

Potom se rozvalil na
postel a konečně

nasycen usnul.

Tou dobou šel
kolem myslivec,
který hned poznal,
že není všechno
v pořádku.

Dům prázdný, babička s vnučkou nikde. A kde jsou dobroty od maminky, které poslala babičce k svátku?

Myslivec objevil spícího vlka a hned věděl, kolik uhodilo.

Karkulka i s babičkou určitě zmizely v jeho útrobách!

Myslivec neváhal a ostrým nožem rozpáral vlkovu kůži na břiše odshora dolů.

Бабуся з Червоною Шапочкою миттю вискочили звідти живі та здорові. А кошичок зі смаколиками знайшовся також...

Вовк утік і більше про нього ніхто ніколи не чув.

Невдовзі усі разом таки відзначили бабусине свято, а мисливець став справжнім героєм!

хата
свято

dům
svátek

Babička s Karkulkou vyskočily ven živé a zdravé. I košík s dobrotami se našel...

Vlk se odelhal pryč a už o něm nikdy nikdo neslyšel.

Tak nakonec za chvíli přece svátek slavili. A není to zvláštní věc? Hrdinou byl myslivec!

Про пряничну хатинку

У хатинці на узліссі жив дроворуб з дружиною та двома дітьми. Сім'я була дуже бідною, батькові ледве вдавалося усіх прогодувати. Він ходив до лісу рубати дерева та брав дітей з собою. Гензель з Гретель полюбляли збирати у лісі чорниці. Вони абсолютно нічого не боялися, адже татусь завжди був поруч, протягом цілого дня був чутний звук його сокири.

прянична хатинка

Гензель

Гретель

ліс

дроворуб

рубати дерева

чорниці

perníková chaloupka

Jeníček

Mařenka

les

dřevorubec

kácet stromy

borůvky

O perníkové chaloupce

V chalupě u lesa žil dřevorubec se ženou a dvěma dětmi. Rodina byla chudá a táta sotva všechny uživil. Chodil do lesa kácet stromy a brával děti s sebou.

Jeníček s Mařenkou se těšili na borůvky a pranic se v lese nebáli. Vždyť táta byl nablízku a celý den bylo slyšet zvuk jeho sekery.

